

שיחות הר"ן קע"ד

יתברך ברבע שעה מה שאדם אחר צריך לעבוד ולהתנייג על זה שבועים שנה:

הר"ק בעל התולדות יעקב יוסף אמר פעם שכל הדביקות בתוה"ק ועבודתו במסירות נפש שלו, כל זה לא מגיע לרבע שעה של הבעש"ט בעבודתו בעישון הלולקע. כי אי' בזה"ק על הפסוק ואברהם זקן בא בימים, שאברהם אבינו עבד את השי"ת יום אחר יום, כ"כ הרבה ימים ושנים בתמידות ואריכות. ובדאי שזה דבר נורא מאד, לעבוד את ה' הרבה זמן. כי יש עולם שנקרא אריך אנפין שהוא בחי' אריכות והצדיק הזה נעשה מרכבה לבחי' אריכות אפיים, לא כמו אחד שעובד את ה' פעם בהתעוררות ואח"כ נופל, שזה בחי' זעיר אנפין.

ויש להבין מה שכתב רביה"ק בשיחה זאת שאפשר בזמן קצר להגיע למדרגה נוראה. וכן מה שאמר בעל התולדות כנ"ל. ויש בזה סודות רבים, ואחד מהענינים שבו, כי ידוע שיש יחודא עילאה בחי' שמע ישראל ה"א ה' אחד, ויחודא תתאה ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ובלשון אחר זה עבודה של בלי גבול ועבודה בגבול. כי יחודא עילאה הוא בחי' אור אין סוף, בלי גבול. ויחודא תתאה הוא בבחי' גבול. ואי' בספה"ק שמישה צדקנו נקרא דוד, ולעתידי יקרא דויד מלא ביד. והוא מש"כ בפסוק לסרבה

שמעתי מרבי שמעון הנזכר לעיל שאמר לו רבנו זכרנו לברכה, פה ברסלב סוף ימיו: כמו שאתה רואה אותי, כל מה שיוגעי וטרחתי ופעלתי על ידי עבודתי מעודי עד היום הזה, עתה אני יכול לפעול כל זה ביום אחד ואחר-כך בזמן אחר אמר לו שעתה יכול לפעול כל זה בשעה אחת, ואחר-כך אמר שעתה יכול לפעול כל זה ברגע אחת והבן היטב עד היכן הדברים מגיעים, כי בעת שאמר זאת לרבי שמעון כבר השיג מה שהשיג וכבר אמר עד אותה העת כמה פעמים שכל העבודה והשגה שמקדם אינה נחשבת לכולם נגד מה שהשיג עכשו, אף על פי שגם מקדם היתה השגתו עצומה ונשגבה מאד מאד וכן היה כמה וכמה פעמים עד אותה העת, כי גם קדם ארץ ישראל היתה השגתו גבוהה מאד מאד בלי שעור ואחר כך כשבא מארץ ישראל היתה בעיניו כל ההשגה של קודם ארץ ישראל נחשבת כלא ממש והיה מתביש ממונה וגם אחר כך עלה בכל פעם למעלה למעלה בלי שעור וערך מה שאין הפה יכול לדבר וחלב לחשב וכו' וכו', כמוכן מעט בסיפורים שמכבד ואחר-כך אמר כנזכר לעיל ראה והבט והבן בסיפורים שמכבד, ואז תבין מעט מעוצם גדלת דברים האלה:

גם שמעתי בשמו שאמר: כשזוכין לדעת השלם אזי יכולין לעשות ולעבוד השם

המשרה אין קץ. שבוה האות מ' תלויה הגאולה, כי גואל בנ' מ'. וזה מרמוז על סוד דויד, כי הם הוא שני דלתין, דלת למעלה ודלת למטה ועי"ז נעשה סגור, שזה מרמוז על שני דלתות. וכשנפתחין הדלתות הסגורין, נעשה ו' באמצע, ואז יש פתיחת הגאולה, כי נעשה ד' ו' ד'. וכל דלת עומד על הציר, והוא אות י' שהוא הציר והבריה של הדלתות. הרי שיש ענין דויד.

וכדי לפתוח הדלתות להמשיך הגאולה, צריך ענין הו' שהוא פותח ע"י ה' שהוא הציר.

ושתי הבחינות דוד בלי יוד ודויד עם יוד, הוא מרמוז על שני העבודות, עם גבול ובלי גבול. וצריך להאיר הארת הבלי גבול בתוך הגבול, הארת יחו"ע בתוך היחו"ת. וזה עיקר עבודת הצדיקים לגלות אור היחודא עילאה בתוך היחו"ת, ואז יש מעלה יתרה ליחו"ע בעצמה, כי נתעלית למדרגה של עצמות. ולכן לעתיד לבא כתיב דוד מלך ישראל חי וקים. לכא' דוד הוא בסוד לאה, אבל לעתיד הכל נתחבר לפרצוף אחד וגם הוא יהיה בסוד רחל. והוא ע"י שמאירים בלי גבול בתוך הגבול.

ולכן הגם שבתחילת העבודה יש עבודה בבחי' גבול שהוא בקיצור הזמן, ויש בלי גבול שהוא בסוד אריכות הזמן. אך כשוזכין לדעת השלם, אזי עובדים עבודת בלי גבול בתוך הגבול. ואזי יכול להשיג ברבע שעה השגות נוראות מאד.

וכן ענין העיון ובקאות, שהוא גבול ובלי גבול. ויש הארת הבלי גבול בתוך הגבול, שיוכל ללמוד בקיאות בעיון. ולהבין במהירות אמיתת הדבר.

וזהו הארת הצדיקי אמת שמקרים את הגאולה, ובכל פעם שעולים במדרגה יותר גבוהה. הם יכולים אפי' בזמן קצר להמשיך הארה יותר גדולה, ולכן אפי' שבתחילה עבד באריכות הזמן, אבל אח"כ כשמאיר הארת הבלי גבול בגבול, הוא יכול לעשות עבודתו שעבד כל ימי חייו בדקה אחת.

הגם שזה שייך לצדיקי אמת הנוראים, אעפ"כ כל מה שכתוב על הצדיקים הגדולים שייך לכל יהודי לפי הבחינה שלו. כי כל אחד יש לו עבודה של גבול, לדקדק בהלכה יותר ויותר, וכן עבודת בלי גבול שהוא התבוננות באלקות ותפילה בדביקות ועיון התורה. וכל פעם שמדקדק יותר בבחי' הגבול, בקיום הלכה בפשטות, ומתגבר בזה ביתר שאת, אזי נתחזקת העבודה גם בבחי' הבלי גבול, עד שיאיר הבלי גבול בגבול שגם בזמן קצר יוכל להאריך בתפילה אריכות גדולה. ויוכל להכנס יותר ויותר בדביקות עצומה. ואזי גם עבודתו בלי גבול שהוא התבוננות באלקות מתחזקים יותר ובא יותר לעצמות אלקות. לעבודת ה' באמת. ה' יזכנו לזכות לשני העבודות האלה ולבא להתגלות מלך המשיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

